

Összeállító: GUNDY RUTKA

Összeállítás éve: 1995.

TART.: HIEDELEMTÖRTÉNETEK, SIRATÓK, MOSÁS

M lap

Főmunkái mutató: TAPSONY

Számmutató: $\overline{\text{XXI}}$
 $\overline{\text{XIX}} : A$

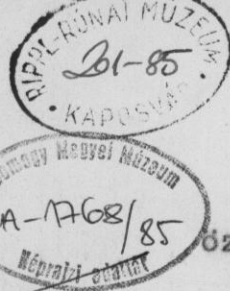
PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRONA'S

ÁTVEVETVE A NA-201/85-ös TÉTELE ALÓL.

Tapsony

LA-1768/85
Néprajzi osztály

özv. Göllöncsér Ferencné 84.

Gundy Jutka

Duics Gézáné 75.

Harajavó Salott

leed.
A kapura ráburuva ádogát egy néni, de meg vót hava. A kapcája is likas vót, nyakán a keszkenő. Én meg akartam fogyni, de mire én odaértem eltűnt. Harmadnapra ment el onnand, de nagy siva-réva. Ugy még akert végirü is ugy visszahallott a hanggya, mintha ott lett vóna az ablak alatt. Ótán harmadnapra elment, többet nem látták.

- - -

Az is hazajárt. Az eleregette a bort, könyeret ledobáta a könyértartóru, minden edént szórt, dobát. Utóbb mögszólétották, összementek a rokonyok, hogy mér teszi ezt. Aztá akkor monta, hogy a haját, mit kivágtak azt hozzá vissza Kanizsáru a bábostu. Haza is hozták leájták a sirgyába aztá többet nem gyütt meg.

- - -

Itt a faluba vót egy ember. Meghat, és a felesége azt mongya, hogy hazajárt minden éjjel. A pipájáér gyütt haza. Akkora pipa füst vót minden éjjel a szobába, hogy alig tuttak tőle alunnyi. Aztá akkor elment szogátatott érte misét, meg elvitte a pipáját a temetőbe, leájta, ótán többet sohase ment az ura haza. És nem is lett többet pipafüst.

- - -

Egy idevalósi asszony beszéte, egy tapsonyi asszony, hogy elmentek Kanizsára sporheltet venni. Aztán éjjel gyüttek haza, mikör gyüttek a temetőná, előre látták, hogy vót ottannék egy világosság. Egy nő, egy lámpát forgactt körü a kezével. Mikor odaértek, a lovak mögá-
tak, nem mentek sehová. Aztán akkor annyirán megijedtek, mer annyi macska vót körülöttük, hogy majdnem ott futkoztak az előtt, aki a lámpát hajszuta. Aztán annyira mögijett az embör, hogy harmannapra m möghat.

- - -

Még akkor kislányok vótunk, mink elmöntünk itt a faluba az intéző-
ékhő, ehivtak bennünket, ketten vótunk, egy szomszéd lány mög én. Aztán beteg vót igen az intéző, de hamarosan meg is hat. Aztán ott aluttunk mind, de a szomszéd lány az ottbenn alutt a kislánnyal, én meg a cselédszobába. Aztán éjjel hallom am nyillik a hálószoza ajtó,

nyillik a fołosó ajtó, konyhaajtó, cselédszoba ajtó, de az mind ki-nyillott és nagy durrogással. Hát aztán én meg fölse nyitottam a szememet, mondom nekije, Treszka, jába ijesztgetsz mer én nem félek ám tüleđ. Akkor én elaluttam. Rögge begyün az intézőné, mer montam a Treszkának, hogy Treszka te vóta kint. Aszmongya, nem. Aztán aszongya az asszony, ő is kinyitotta az ajtót, mást nem látott csak egy nagy kutyát. Hát aztán gyütt oda az őspörös, aztán annak is elmonták. Aszonta, hogy biztos szédelgő lélek vót, mer ottannék valamikor bürtön vót.

- - -

Itt a faluba lakott az az ember is, kint lakott a högybe. Aztán mindig azt szokta káromkonnyi, a ludvérc fossa le. Aztán, aszongya, megy haza éjje tizenegy órakor, hát mögy ám a ludvérc, futott az ég fölött, nagy fényes mind egy nyomórud. Aszongya, aztán ütöt végig fosta, a ruháját, megérték otthun lekaparnyi, büdös vót, olyan vót mind a szurok. És ebbe hittek, hogy az ludvérc vót.

Adatközlő: Reza néni

A szomszéd mönyecske möghat, de minden mögyütt, a kisgyereket kivette a bölcsőjébü rátette az asztalra, kifáslizta meg szépen befáslizta. Vissza betette a bölcsőbe, aztán elment viessza. Látta a napa minden éjje, meg az ura is ahogy tisztába rákta. Én akkor tizenkét éves vótam, szomszédok vótunk.

- - -

Az én tesvérem meg hordott tejet egy helre, aztán mikor gyütt haza nem az uccán gyütt, együtt a kertek alatt. Mikor a kert végre kiért a temetőbü meg kigyütt egy ember. Egy dülőköz vót köztük. Az az embör csak nem ősmerte meg, hogy ki, mer lenek gyütt a horhóba. Akkor az én tesférem elfordut arra az embör felé, összetalákoztak. Aszonta, hogy a körösztaptya vót, kezébe vót az imakönyv, kapcája elü háttu likas vót. Az olvasó kezébe, kalaptya fejébe. Az annyira megijett tüle, hogy karácsonkör möghat. /Mer aratáskor vót./ Aztán gyütt a körösztantyam, amonta, hogy hazajár az ura, már egypár hét uta.

- - -

Az uxam ment eccer Szőcsénbe kaszányi. Aztán a szakácsi temetőná, mikor odaért, éfél vót. Annyi kutya gyütt ki, hogy számát nem tutta, kaszával vergölődött högyibük, de egytet se tudott megütnyi. Igaz vót ám, aszongya a papa, emeködött ám a kalaptya, mögijett ám az őzeg.

- - -

Mentem Szakácsiba este hét órakor. Mikor az asó megyét körösztü léptem a temetőná, egy bagó annyira hullogatott a kapuná, majnem mögveszött. Be is néztem, de/láttom/ nem láttom. Mikor a fősb möggyén krösztü-értem, akkor csönd vót. Akkor vissza nem eresztöttek e haza, aszonták, hállak ott, mer jár a lélek ott a temetőbe. Aztán együtt az uram, hogy majd találkozzunk össze, de nem találkoztunk, eközlött gyünni oda a ház-hó, mer nem eresztettek haza, meg azt se. Akkor ott aluttunk, regge gyüttünk haza.

- - -

Itt a faluba vót egy ember. Az ment Vrászlóra este a feleségével együtt koccsival. És odajértek a merkei zsidótemetőhó, hát aszmongya, hogy mögátak a lovak az ut közepin, mer egy nő gyütt ki onnand a temetőtű, annyirán pörgött a lovak előgt mind a pörgető. Annyi vót rajta a ruha. Ezek nagyon megijettek, a lovak mög igen ugrandoztak, /asztán/ mer azok is fétek. Mikor má eltűnt az a nő, akkor ezeknek a lovuk egész trappba egész Vrászlóiig mögse átak.

- - -

Itt a faluba, Tapsonba vót egy ollan asszon, hogy azt mondták, hogy boszorkán, mer karácson éjjel a lányának kötött egy hindát a mestörgerendára, Abba hindátatta, mikor az Urat mutatták föl. És a rosszak majnem elvitték túle mögérte visszakapnyi. Mikor möghet az asszon nagy hire is vót neki, mer a szobába annyi vót a béka, hogy csak ugy hemzeütek. De ki se tutták söpörnyi. De mikor má az asszont eltemették, egyetlen egy békát se lehetett talányi. Itt van a menyé, azér gyütték ide Segestrü, mer annyira mögijett, nem mert ott mögmaranni.

- - -

Ezek a régi öregemberek mesétek, hogy csinyátek lucaszéköt. Mer ugy szoktak, hogy lucátu fogva egész karácsonyig azt csinyáták, minden nap egy kicsit dolgoztak benne. Aztán karácson éjje elvitték templomba, oda-ütek az ajtóhó, hogy majd ük láttják a boszorkánt. Hát aztán egy embör is, idevaló tapsonyi, evitte a széköt, aszongya, ő csak egy boszorkánt látott, nagy szarva vót nekije, mer mönt az öspörös, elkutyakorbácsuta onnan. Igy több borszorkánt nem láthatott.

- - -

Régen te igen hittek mindig a babonába. Lucakor elmentek a más favágítójára, loptak kis forgácsot, alátötték a tyukok alá, hogy majd jobban tojjanak, hogy evigyék a másik szomszédnak a hasznát.

Hát aztán egy asszonnak vót egy fia, ammög levetkőztette meztelenyre, aztán a házat mög köllött neki kerünyi, a gyeröknek. Mikor odaért az ablakhó beköllött neki kiátanyi:

Ami tikunk toja, toja,
A másé meg kota, kota.

Hát a gyerök efelejtötte, nem azt monta, hogy a mi tikunk toja, toja, haenn azt monta:

Ami tikunk kota, kota,
A másé meg toja, toja.

Igy aztán a gyereket jó elverte az anyja. Ilyenyök vótak a boszorkánok.

- - -

Meg azt is tartották lucakor, ezek az asszonyok, hogyha valaki elmönt valahová, ollankor lehuzátták a cipőjét, és mögmösták a lábát, hogy onnand el ne vigye a hasznót, a tyukoknak a hasznát, mer akkor nem kotyunak, meg nem tojnak.

- - -

Karcsony bütyyén meg azt tartották ezek a régi asszonyok, hogy kotyujjon a tyuktyuk, azok ütek esőbe az asztalhá. És mindenfélébü egy keveset hagytak a tányerukba., Aztán azt atták a tyukoknak. Mer a gazdaasszony üt le legesőbe, legutójára ket fő, hogy jó ülle a tojást a tyuk.

- - -

Régi szokás vót még az is, hogy ki hal meg esőnek abba az évbe. Süttöttek pogácsát, mindenegyibe töttek tollat. Betöttek a kemöncébe, és amölliknek legesőbe leégett a tolla, asztmonták, az hal meg esőnek abba az évbe. Mer rá vót írva a nevük egy pappirra. Szilveszterkör csináták ezt.

- - -

Szoktak főzni a lányok gombócot szilveszter este. Jó nagyokat főztek, beletettek mindenegyibe egy cédulát, hogy millen nevü vöszí el, mölliket hozza föl legesőbe a viz, akkor azt a gombócot mögnézték, milyen papir man benne, hogy az vöszí el, az mögy el hozzájuk még abba az évbe kérőbe.

Adatközlő: Kati néni

Rége vót az is, az én öregapám beszéte. Gyütt haza Szakácsibu kocsival. Aztán azt mongya, lát ám egy csomó tüzet, aszongya, mindég

mönt feleje. Hát aszongya, mikor egész köze vót, fölüt a kocsijára a tüzes ember. Ekezdett imdákozni, de jobban mindig odament melleje. Mikor aztán megunta má, akkor ekzdett igen káromkonnyi, akkor azonnal leszát a kocsiru, ótán többet nem látta. A lovak mög igen horkutak, aztán vágtatás haza.

Adatközlő: Reza néni

Eccer gyüttünk haza öregapámmal a hegyrű, tizenkét éves vótam. Aztán vótunkfönt valami öten a kocsin, láttuk ám tüzesembert, villogott a rétben igen. Aztán mindég közelébb, közelébb gyütt. Eccer aztán fölüt a kocsira. A lovak megátak, semerre se mentek. Csak ádogáltak, eccer aztán mögindutak, ammeg leugott, aztán olyan vót mind a láng szalatt tovább. Ugy tuttunk hazaérni.

- - -

Eccer meg gyüttünk haza lakaodalombu éfélbe. Egy ház előtt akkora kutya üt föna a kapulábfán, mind egy nagy bornyu. Aszmonták a családok, hogy hazajár az aptyuk, de mög se mozdut, az a kapulábfán csak egy üdöget, de nagy fehér vót az a kutya, mint egy nagy borgyu.

- - -

Régen vót má igen, tizenhárom éves vótam. Arattunk a mezőn, eccer odagyütt egy öreg ember, hogy aggyunk nekijje szállást. Montuk neki, mingyár beér a faluba, kap szállást. Nem, aszongya, elmenek én magukhó. Együtt. Én meg má akkor hazaértem a jószágokat ötetnyi, segényi. Eccer möggyütt az öreg ember. Kért szállást. Montu neki öregapám, ha a szekéren aluszik, ha a kocsin, egyforma. Aszonta, ráfekszik a szekerre, aztán montuk neki, hogy/ehős nem ehös, monta, hogy ehös. Hát akkor hozzunk ki neki önnyi, de ü csak a tejet öszi meg. Akkor vittem ki neki ekis fazék aluttejet, azt mögötte mind, lefekütt. Melleje tett a könyvet, meg egy pálekkát, azonta, ehős ne nyullon senki se, mer nem jó lesz a vége. Möggyüttek a nagy legényök, mingyá odamöntek az öregemberhő fővették a könyvet. Kivitték, ovasnyi kez/ték/ te az egyik, dörék egy legény vót. Ovasta, aztán emeködött föl a földrű. Mikor fölért az üstökig, akkor má ég és a föld között lógott. Akkor az öregember nagy köservesen leszát a kocsiru: ugye megmontam, masha én fő nem ébredek, maga fő megy a levegőbe, aztán onnan leesik. Akkor aszongya, egy nagy kigyóér gyütt a csöngő kuthó.

A másik nap vitte. Mink meg arra arattunk, azonta, mink csak fekü-
gyünk le a fődre, mer az akkora széllel megy, hogy nem lehet azt ki-
birnya. Fákat dön ögette ki, hajlék tetejét levitte a szél, mire a
kigyót meg tutta fogyni, a kötőféktyét láttam csak, illen vóte mind
a kezem. Aztán négy sor foga vót, allu is kettő, meg füllü is két
sor foga vót. Mire a kigyót megtutta fogyni más emut tiz óra. Vitte
akkora szélbe, hogy csak borzasztó. Ezután többet nem láttuk a ki-
gyót.

- - -

Egy haldokló asszonyhó mentem tizenegy órákor. Aztán amind be akar-
tamhozzájuk fordulni, egy bicigli nekem gyütt. Én nem láttam semmit
a világon, de egy bicigli nekem gyütt. Mikor én bementem a szobába,
akkor mongya az a haldokló néni, mas vót itt az uram is, meg a Vil-
mám is, hogy elvisznek, én meg azt montam nekik, én nem mögyök e.
Én meg nem mertem addig szónyi, mig e nem mentek az asszonyok mer
nem mertek vóna emennyi. Aztán akkor mikor montam, hogy mit láttam,
aszongya mos vót itt a Vilmám is, meg az uram is, hogy megyek velük,
de aszontam, nem menek el velük. Aztán regge möghat.

- - -

A szomezédbe meghat egy igen öreg asszon. Aztán a mi istállónk
háta mögött vót egy nagy piros pogácsa ómafa. Igen sok alma is vót
rajt, az öregasszon onnand szedett, aztán dobáta be az istállóba,
akik fejtekazokhó. Aztán fétek füle, utóbb má kint fejték meg a jó-
szágot, ugy eregették be, mer minden mere dobálódott. Utóbb csinyát
egy köröszöt az istállóba, tömgyént égetett mellette, akkor tuttak,
hogy küll érte misét szógátatnyi, de aztán többet nem gyütt dobálónyi.

- - -

Virág vasárnaptyán még nem vót mise, gyütt két embör a högyrü,
kettő meg mömt. Aszongya az egyik, gyertek vissza ti is, mit az
a mise. Na az én uram nem ment vissza, a másik az vissza ment, az-
tán bementek a pincébe, öntöztek bort három pohárba, de azt mind
kiöntözték a földre, egy ceöppöt se hattak innya. Akkor a kettő ki-
szalatt, a gazda meg ottbenn maratt, de ajis féttibe még az ajtót
se csukta be, annyira megijett. Hogy mi öntözte ki, azt nem látták,
de a pohárba mindig kiöntözték a bort a fődre. Háromszor teliöntöt-
ték, mindig kiburétották.

- - -

Adakölő: Kati néni

Hát ez itt vót Tapsonyba, a mi papánk sujszter vót és vót neki-
je két inassa. Aztán azt mongya, hogy a konyhába minden éjje akko-
ra zörgölődés vót, hogy minden edényt, mintha leszórtak vóna a
fődre. De ez minden éjje mögvót. Eccer aztán aszmongya, hogy oda-
mönt egy embör az inasokhó elejbük éjjel, odaát, asztán aszt gon-
dúták, hogy a papa. Aszmongyak, mester ur maga az? - dehát az nem
az vót, mer az a másik szobába alutt. Asztán a mama aszt ámotta
éjjel, hogy ott vót egy sapkás embör, asztán elvitt egy tál ara-
nyat onnand, ottannék a fal alu. Aztán másnap este odamegy egy má-
sik embör beszélgetnyi, azalatt/leszakasztotta/ leszakatt ott a
főd, hun a mama ámotta. Akkora egy gödör vót, hogy egy póznát be-
ledugtak, de nem értejel a végit, és azt mongya a papa akkor vit-
ték el, abba jaz éjjebe az ettál aranyat. És aztán többet nem vót
semmiféle zörgölődés.

- - -

Itt a hegybe lakott egy ember, nékem öregapám vót. Aztán a töb-
biek elmentek az éféli misére, az maga maratt otthun. Aztán azt
mongya, hát eccer kopogatyák ám az ablakot, hogy jó ember gyere ki.
Aszongya, esőbe nem szót semmitse, másoccor mikor szót, aszongya,
akkor és mert kimennyi. Harmaccor mögin mongya, jó ember gyere ki.
Hát aszongya, akkor kiment. Ugy hallotta régen, hogy ilyenkor ugy
köll kilépni, hogy a küszöp a lába között maraggyon, ugy is lépett
ki. Aztán azt mongya neki, te jó ember gyere ki ide a szürüdbe, ke-
réccs te ottannék egy karikát, mer ottannék van sok pénz, majdha
az Urat mutattyák fő, akkor fődobgya magát. De nem merte mögcsinyá-
nyi a papa, az embör mög emönt. Hát aztán mongya a fiánsk mikor
hazamentek, hogy ott vót egy embör, hogy mit mondott. Mikor kimen-
nek a szürüdbe, hát láttják ám, hogy mög van égve a föld, egy kari-
kába. Három év mulva mögmönt az embör, aztmontta nekijük débe;
te jó embör ha akkor kigyütté vóna mikor szótam, akkor igen jó jár-
tá vóna, mer igen, igen sok pénz vót itt a te portádon. Aztán azt
monta neki akkor, aszongya, igen éhes vagyok ha annának, aszongya,
egy fazék tejet. Hát aszongya, attak is neki, mindis megátte, avva
etünt az ember, aztán, aszongya, akkora vihar lett, hogy a fákat
ie döntögette ki a szél. Aztán akkor emönt. S azt gondúták, hogy
biztos ez garabonciás vót, mer akkor szokott ilyen nagy vihar
lenni.

- - -

Itt vót Tapsonyba egy asszony, és meghat néki a lánya. Zsófi vót a neve. Aztán ugy siratta:

/Zsófi, Zsófi angyalom/
Zsófim, Zsófim angyalom,
Jaj de meghatá,
Itt vót az a jó pilácsa leves,
Főztem, de nem ötté belüle,
Te drága angyalom,
Zsófim angyalom,
Te drága, aranyos virágom,
Hát aztán most mi lesz,
Ki eezi meg most azt a jó levest?

Egy asszony így siratta az urát:

Drága párom, angyalom,
Könyeret sütök,
Majd ki vati be neköm,
Drága aranyos virágom,
Jancsim, Jancsim angyalom,
De jába várlak, hogy majd megfogod a lapát nyelét,
De nem gyűszesz haza.

Adatközlő: Reza néni

Eccer vótam temetésen, aztán az asszon mikor kihozták az urát, oda-
át a koporsó mellé, aszonta:

Kedves, aranyos párom,
Nem tudom most sirassalak-e, vagy átkozzalak.
Mert igen sokszor megverte az asszonyt.

- - -

Zörgtem a kaputokat, fölnyilik a zárja, kepe
Kopogatom az ablakot, meggyullatt a lámpa,
Megtaláltam szivem, lelkem drága gyöngyvirágját,
De jafalu azt suttogja nem lesz tije soha,
El is megyek messze földre, messze idegenbe,
Mer a szivem gyöngyvirágja hervaszt el a sirba.

(Majha egy^{kor}szet félkors^{es})

Majdha egykor fölkeresel, gyöngyvirág,
A síromhoz, a szomorú, jászos keresztfámhoz,
Piros rózzát, nefelejceet ültess a síromra,
Mer a szívem gyöngyvirága hervaszt el a sírba.

Isten veled szép kedvesem, nyugoggyál csendesen,
Majdha egykor találkozunk fönt a magas égbe,
Akkor is csak ezt suttogom feléd, szívem gyöngye,
A te szived, a két szemed vitt engem a sírba.

Adatközlő: Üzv. Göllöncsér Ferencné 84 éves /Reza néni/
Duics Gézáné 75 éves /Kati néni/

- - -

Adatközlő: Kati néni

Hát régen te úgy vót, hogy aszonták, megrontották a tehenüket, mer nem ad tejet. Hát aztan pusztán lakott egy asszony, hegyün a faluba megöntetnyi a tehenét, mer aszonta nem ad tejet. Aszonta neki az öntő asszony, szöggyön olyan istenátkozta túskefát, és abbu csinájjon söprüt. Mikor itattya a tehenét, akkor a vizet csapkoggya avva a túskeés söprüve. Majd odamegy az az asszony aki megrontotta a tehenét. Hát oda is ment az asszony. Komámasszony mit/csinász/ csinál, mér vággya azt a vizet? A nem szót semmitse, csak vágta tovább. Aztán az asszonynak az arca tiszta vér, sebhel lött. Mer aszonták, hogy azzal a söprüvel vagdalta ki az asszony a vízbe, annak az arcát. Akkor aztan abbahtta az asszon a csapkodását, aztán, hogy mögöntötte az öntő-asszony jó lett a tehene, adott sok tejjet.

- - -

Régen te is monták, hogy megromlott a tehenük mer vérosset adott a téhen tejet. Aztán azt monták, hogy mögfogták a főcskét, aztán azér ad vérosset a tehenük. Akkor emöntek a javósasszonyhó, az megin mögöntötte aztán jó lött a tehenük.

- - -

Régen te Lucakor emöntek a másnak a favágítójára lopnyi forgácsot. Aztán alá tötték a tyukok alá, hazavitték, hogy jobban tojjanak, kottyollanak, a szomezéd asszonnak mög elvötték a hasznát.

- - -

Régen te a lányok az András naptyát mög böjtüték, odafeküttek az

asztal alá, ott aluttak, hogy ámoggyák még ki lősz az uruk. Aztán regge mikor főketek, emonták, hogy kit láttak és valóba állött az uruk.

- - -

Szoktak a lányok öntenyi önyot, akkor azt beleöntötték egy tába, amilyen alak vót, akkor azt monták abba az évbe férhő mönnek. Azér öntötték az önt, ha emberi alak vót benn, akkor azt monták, hogy abba az évbe férhő mönnek.

- - -

Régönte még ugy mostak ezek a régiek, mer sok vászonruha vót: vászonüngök, alsónadrág, lepedő. Vót ollan négy-akós pálló sajtár. Aztán akkor előtte való nap, aszongyák, most fölgyurgyuk a ruhát, beáztatták, akkor aztán belerakták sorba mind a pállósajtárba. Akkor aztán hamut szitáltak egy abroszra, a tetejére, aztat másnap minden félóránban öntözték. Leeresztötték róla azt a lugot, meg ráöntözték. Akkor másnap kivitték a folóra, arra a folóra töttek egy deszkát, aztán jó kilapickázták, kitiporták. Igy mostak régente. Nem vót még mosószer, de hófehér lett azér a ruhájuk. De akkor nem is vasatak, csak mánguták e. Vót nekik ollan mángoló lapickájuk, aztán avva. Ha nem vót foló a közelbe, akkor evitték messze, o ott öblöztették ki a ruhát. A lapickálás ugy történt, ha méll vót az érek, akkor töttek bele egy gerendát, aztán rátötték a széles deszkát. Az egyik végire rátették a ruhát, középén meg át az asszony. A lapickával locsuta rá a vizet, aztán jó kilapickáta, kitiporta, aztán jó kiöblögette a vízbe, aztákkor kifacsarta, hófehér lött a ruha má. A mángorlás meg ugy történt, vót nekik jó hosszú mángoló lapickájuk, meg olyan mint a sodrófa, ara rátékerték a ruhát, a mángorló lapickával meg csak sodorták, oda-viasza, aztán kisimult a ruha. Igy vasatak régente.

Adatközlő: Reza néni

Mikor megrentották a tehenünket, kifejtük, csak ugy lüdzött föl a fejkébe. Hát akkor azt montuk, emögyünk mögöntessük Szakácsiba. Mög is öntettük, amit emondott az az asszony azt mögcsinátuk vele. Mög azt monta, hogy aki mögrentotta azaz asszony majd elgyün, de szóllunk neki semmátse. Nem is szótunk neki semmitse. Beszét az mindent. Aztán hazagyüttünk eröndöztünk minden amit köllött: szenet köllött neki anni, meg szentüt vízzel meghintenyi a tehenet. Azután

asztán nem tuttak hozzányuni többet.

- - -

Akik nem mentek férhő, azoknak a lányoknak hushagyó kedden mögküllött hazni a vállut az udvarba. Mazzagot kötöttek a vállura, aztán ugy huzták.

- - -

Adatközlő: Kati néni

Este lefeküttem, hát egy nagy nyomást éreztem, ugy tizenegy óra felé, aztán szóni akartam az uramnak, hogy Géza, Géza, itt a boszorkán, nyom a boszorkán. De hang nem gyütt ki a torkomon. Aztán azt montam nekije, a szent köröszt vergye mög a valagodat. Eztán akkor igr ement a boszorkán. Azután mög tuttam beszényi, reggere meg tizta kék vót a karom, umegnyomott.

